

POSICIÓ DEL COMB SOBRE "POLÍTIQUES DE REDUCCIÓ DE DANYS EN ELS DROGOADDICTES"

Com a conseqüència de la reunió d'experts en el camp de les drogoaddiccions que tingué lloc a la seu del COMB el mes de gener de 2010, la Junta de Govern d'aquesta corporació fa públic el següent document de posició.

1. En els darrers 20 anys s'ha substituït el paradigma d'atenció als drogodependents, que es limitava a intentar la deshabitació, per objectius més realistes i de major eficàcia que, sense abandonar aquesta finalitat, pretenen la reducció de danys i aproximar els drogoaddictes al dispositiu sanitari.
2. El principi que inspira aquest canvi d'orientació és el de considerar la drogoaddicció com una malaltia crònica, que exigeix una actuació sanitària similar a la que se segueix en les malalties orgàniques cròniques.
3. Les intervencions sanitàries han d'aspirar a reduir la morbimortalitat relacionada amb l'addicció, minimitzar el deteriorament psicosocial i combatre els trastorns associats a l'hàbit de consumir tòxics, com són les infeccions i altres malalties orgàniques, sense penalitzar aquells que no volen renunciar al consum, o que han recaigut després d'un o més intents de deshabitació.
4. Amb aquesta finalitat, convé que canviïn les actituds de molts metges en relació amb la drogoaddicció, i així fer modificar moltes opinions i criteris de la societat que ens envolta.
5. L'atenció sanitària als drogodependents, especialment als que utilitzen la via intravenosa, ha d'incloure els següents elements: a) afavorir el consum supervisat en un ambient asèptic, b) expandir els programes de substitució, c) oferir educació sanitària i vacunacions, d) aproximar precoçment els drogoaddictes al sistema sanitari per proporcionar-los les atencions sanitàries que els calguin.
6. A Catalunya, aquesta política ha determinat una reducció de: a) les morts per sobredosi, b) la taxa de noves infeccions pel VIH, c) el nombre de xeringues abandonades en llocs públics, d) el consum de psicofàrmacs, i e) la delinqüència relacionada amb la drogoaddicció.

- 7.** Les sales de consum, dites també de venopunció, constitueixen peces essencials en aquesta estratègia sanitària. No haurien de representar un motiu d'alarma social, ja que està ben demostrat que no indueixen a augmentar el consum, ni atreuen venedors de droga, ni causen inseguretat al seu voltant. Cal contemplar l'ampliació del nombre d'aquestes instal·lacions sanitàries per evitar que la concentració d'usuaris en les existents pugui generar alarma social.

- 8.** Els metges i els mitjans de comunicació poden contribuir en una labor informativa sobre aquestes noves polítiques sanitàries, justificant el canvi del paradigma assistencial, evitant l'estigmatització dels drogodependents – extremant la confidencialitat– i el seu allunyament del sistema sanitari i no afavorint les actituds socials contràries basades en prejudicis i idees errònies.

Barcelona, 29 de març de 2010